

عنوان مقاله:

بررسی کارایی متقاطع براساس واحدهای تصمیم گیری ایده آل و آنتی ایده آل مطالعه موردی : گروه های آموزشی یک هنرستان

محل انتشار:

کنفرانس ملی علوم مهندسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

افروز رحماندوست - دانشجوی دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده فنی و مهندسی

سید اسماعیل نجفی - ، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده فنی و مهندسی

خلاصه مقاله:

ارزیابی کارایی متقاطع یک فرم توسعه یافته از تحلیل پوششی داده ها با هدف رتبه بندی واحدهای تصمیم گیری است . روشی موثر برای رتبه بندی واحدهای تصمیم گیری است، که از ورودی های متعدد برای تولید خروجی های متعدد استفاده می کند. این مقاله چندین مدل تحلیل پوششی داده های جدید را برای ارزیابی کارایی متقاطع با معرفی واحد تصمیم گیری مجازی ایده آل IDMU و واحد تصمیم گیری مجازی آنتی ایده آل ADMU مطرح می کند. مدل های جدید وزن های ورودی و خروجی را از نقطه نظر فاصله از واحد تصمیم گیری مجازی ایده آل یا واحد تصمیم گیری مجازی آنتی ایده آل بدون اینکه نسبت به واحدهای دیگر بدبینانه یا خوشبینانه باشند، تعیین می کنند. در نتیجه، اندازه گیری کارایی متقاطع با مدل های جدید منطقی تر است. برای نشان دادن کاربردهای بالقوه مدل های جدید و تاثیرشان در رتبه بندی ها، ارزیابی کارایی گروه های آموزشی یک هنرستان ارایه می شود

کلمات کلیدی:

پوششی داده ها، ارزیابی کارایی متقاطع، واحدهای تصمیم گیری ایده آل و آنتی ایده آل، فاصله از واحد تصمیم گیری ایده آل یا آنتی ایده آل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/655843>

